

ประกาศเพิ่มเติมแด่แก้ไขพระราชบัญญัติธง
รัตนโกสินทรศก ๑๒๙

พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎ
เกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชดำริห์พิจารณาเห็นว่า การค้าขาย
ของประเทศสยาม ได้ดำเนินมาเป็นลำดับแต่ยังจะทวีมากขึ้นทุกที
ส่วนธงสำหรับชักในเรือทั้งหลายของพ่อค้า แลของสาธารณชน
บรรดาที่เป็นชาติชาวสยามยังไม่เหมาะ โดยที่ใช้อยู่ทุกวันนี้
แม้แต่แต่ไกลแล้ว เห็นผิดแผกกับธงราชการน้อยนัก แลทั้ง
รูปข้างซึ่งใช้ กันอยู่ก็ไม่งดงาม จนเกือบไม่ทราบว่าเป็นหรืออะไร
เป็นเพราะวาดรูปข้างนั้นเป็นการลำบากนั่นเอง ควรที่จะแก้ไข
มิให้เป็นดังที่กล่าวมาแล้วนี้

เล่ม ๓๓ หน้า ๒๓๕ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๔๕๕

จึงมีพระบรมราชโองการมานพระบัณฑูรสุรสิงหนาทดำรงสเหื้อ
เกล้าเห็นอกระหม่อม ให้เพิ่มเติมแลแก้ไขความในพระราช
บัญญัติขงรัตนโกสินทรศก ๑๒๕ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๔

ข้อ ๑๙ ให้แก่งชาติเป็นพื้นสีแดง กลางเป็นรูปข้างเผือก
ทรงเครื่องยืนแท่น หน้าหันเข้าข้างเสา สำหรับเป็นขงราชการ

ข้อ ๒๐ ขงค้ำขายรูปสี่เหลี่ยมพื้นแดง มีขนาดกว้าง ๑ ส่วน
ยาว $\frac{๑๑}{๑๒}$ ส่วน มีแถบขาว ๒ ฝั้นกว้าง $\frac{๑}{๒}$ ของส่วนกว้างของขง ทาบ
ภายในติดตามยาว ห่างจากขอบล่างแถบขง $\frac{๑}{๒}$ ของส่วนกว้าง
ของขง

ข้อ ๒๑ เหมือนกับขงค้ำขาย แต่มีแถบขาวโดยรอบเป็น
เครื่องหมายตำแหน่งพนักงานนำร้อง ถ้าเรือลำใดต้องการนำร้อง
ให้ชักธงนี้ขึ้นบนเสานำเป็นสัญญาณ

นอกจากข้อความกำหนดนี้แล้ว ให้เป็นไปตามพระราช
บัญญัติเดิมขงทุกประการ แลให้คงใช้ตามที่เพิ่มเติมแลแก้ไขใหม่
นี้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕ เป็นต้นไป

ประกาศมาฉนวนวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พระพุทธศักราช ๒๔๕๕
เป็นวันที่ ๒๒๐๓ ในรัชกาลปัตยุบันนี้